

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613210195
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3613210195.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 36 613 843 proti žalovanému: v I. rade H. P., X.. XX.XX.XXXX, L. S. Y.Ý. F., XXX XX Y. F., v 2. rade: J. P.X., X.. XX.XX.XXXX, L. XXX XX S. Y. F. XXX XX Y. F., za účasti vedľajšieho účastníka: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962, právne zastúpený: advokátska kancelária Podhorský & Partners, s.r.o. so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 46 962 000, o zaplatenie sumy 8025,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaní v 1/ rade a 2./ rade voči žalobcovi nemajú nárok na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaných v I. a 2. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.11.2013 doručil žalobca tunajšiemu súdu žalobu, ktorou sa voči žalovaným v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne domáhal voči žalovaným v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 8025,75 eur, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 25.02.2013 vo výške 240,19 eur, ročného úroku z omeškania 8,75% zo sumy 8025,75 eur od 26.02.2013 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.12.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a žalobcom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovaným v I. a 2. rade. Postupca a žalovaní v I. a 2. rade dňa 27.03.2008 uzavreli zmluvu o úvere č. 263611540 súčasťou ktorej boli aj všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 uzatvorenej medzi postupcom a navrhovateľom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči odporcom v I. a 2. rade. Dňa 27.03.2008 bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanými v I. a 2. rade zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.03.2008, ktorou sa žalovaní v I. a v 2. rade zaviazali uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaní si túto zmluvnú povinnosť nesplnili, čím sa dostali do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovali sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 9524,97 eur, ktorá pozostávala z istiny 7718,33 eur, riadneho úroku 1252,02 eur, úroku z omeškania v sume 503,79 eur a ostatného príslušenstva 50,83 eur v súlade so zmluvou o postúpení. Položku poplatky postúpenej pohľadávky a úroky vo výške 50,83 eur + úroky z omeškania 503,79 si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy o úvere postupca poskytol žalovaným v I. a v 2. rade úver vo výške 6306,84eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach

vo výške 92,25 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.02.2018 v počte 87 v celkovej výške 8025,75 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.02.2013 do 20.02.2018 sa stali splatnými dňa 25.02.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, zvyšné splátky si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Žalobu odôvodnil tým, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, preto sa vzťahy zo zmluvy o úvere spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov konania, pričom všeobecná úprava premlčania je obsiahnutá v § 387 a nasl. Obchodného zákonníka a na daný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka v zmysle ktorého sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

2. Dňa 18.09.2014 doručilo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, súdu písomné podanie zo dňa 16.09.2014 (č.l. 78 spisu), ktorým podľa § 93 ods. 2 a 3 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaných v I. a 2. rade z dôvodu, že hlavnou náplňou jeho činnosti je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva. Súd posudzoval vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa OSP platného a účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka konania, kedy sa súhlas žalovaných na jeho vstup do konania nevyžadoval, preto súd na pojednávaní konanom dňa 27.03.2015 uznesením návrh žalobcu na neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania zamietol.

3. Prvostupňový súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C/77/2014-190 zo dňa 18.06.2015 tak, že zaviazal žalovaných v I. a 2. rade, aby zaplatili žalobcovi sumu 6918,75 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2011 do 25.02.2013 vo výške 72,42 eur, ročný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6918,75 eur od 26.02.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol, pričom žalobcovi priznal čiastočnú náhradu trov konania podľa úspechu v spore. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaných v I. a 2. rade. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 19Co/817/2015-228 zo dňa 09.03.2017 rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil na nové konanie pre nesprávne právne posúdenie veci, keď nesprávne vyvodil, že postup právneho predchodcu žalobcu - banky pred postúpením pohľadávky na žalobcu bol v súlade s citovaným ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách, nakoľko nebolo preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalovaných v I. a 2. rade na splnenie ich záväzku a že výzvu im aj doručila, resp. že by aspoň odoslanie výzvy preukázala.

4. Súd konal v neprítomnosti účastníkov podľa § 180 CSP.

5. Zástupca žalobcu zotrval na žalobe, na námietku zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorá sa týkala nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že bola dodržaná povinnosť v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách, nestotožnil sa s názorom Krajského súdu v Trenčíne aj keď ho rešpektuje, lebo sa nevysporiadal s ustanovením § 89 ods.1 zákona o bankách, podľa ktorého si banka a klient môžu odchýlne upraviť svoje zmluvné záväzky poukázal na písomné vyjadrenie zo dňa 15.08.2017 v ktorom sa uvádza, že v danom prípade si banka a klient môžu odchýlne upraviť svoje zmluvné záväzky, pričom k takej odchýlnej úprave došlo v ustanovení bodu 18.14. VOP právneho predchodcu žalobcu v ktorom klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť svoju pohľadávku bez písomných výziev resp. iných ďalších podmienok. Právny predchodca vychádzal zo VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, poukázal na rozhodnutie európskeho súdu vo veci F. L., v ktorom konštatoval, že niektoré zmluvné podmienky a práva a povinnosti zo zmluvy možno odkázať aj na všeobecné obchodné podmienky resp. iné prílohy k zmluve, preto postúpenie pohľadávky považoval za platné poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, teda takáto dohoda je platná a prípustná. Vzhľadom na dispozitívne ustanovenia § 89 ods. 1 Zákona o bankách podľa jeho názoru došlo k odlišnej úprave podmienok postúpenia pohľadávky odkazujúc na názory a stanoviská KS v Prešove. Preto táto dohoda je prípustná, nevykazuje znaky nevyváženosti, chráni veriteľa pred prípadným postúpením pohľadávky dlžníka na iný subjekt pričom toto ustanovenie VOP je v súlade s ustanoveniami OZ a zákona o bankách čo sa týka súhlasu dlžníka s postúpením pohľadávky. Čo sa týka konštatovania ohľadom § 17 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch odkazuje na prechodné ustanovenia tohto zákona. Mal za to, že v čase postúpenia pohľadávky tento zákon nevyžadoval aby banka postúpila pohľadávku z úveru na iný subjekt ktorý je držiteľom licencie NBS. Ďalej uviedol, že

žalobca je v súčasnosti držiteľom tejto licencie a túto povinnosť si splnil preto žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný.

6. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v I. a 2. rade uviedol, že samotné citácie stanovísk nenahradia vecné dôkazy, ktoré bol žalobca povinný predložiť na osvedčenie svojej aktívnej vecnej legitimácie. Pokiaľ ide o úpravu vzájomných vzťahov medzi bankou a klientom na ktoré sa žalobca odvoláva § 89 ods. 1 zákona o bankách je potrebné povedať, že spomínané všeobecné obchodné podmienky neboli s klientami individuálne dojednané a preto nie je možné sa odvolávať na ich ustanovenia ako na záväzné nakoľko v zmysle slovenského právneho poriadku -Občianskeho zákonníka v časti spotrebiteľských zmlúv -nie je možné aby sa spotrebiteľ vzdal svojich práv a zhoršil svoje zmluvné postavenie ak to nie je dojednané v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o citovanú judikatúru ESS rozsudok bol hodnotený slovenskými odborníkmi a výsledok je taký že toto rozhodnutie nie je možné uplatňovať na území SR nakoľko pri konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne súdy skúmať či možno smernici priznať priamy účinok. Smernice majú len sekundárny účinok. Pokiaľ ide o proces postúpenia pohľadávky zákon č. 129/2010 Z. z. platný a účinný v čase postúpenia v § 17 ods. 1, 2 jednoznačne rieši možnosti postúpenia pohľadávky a to aj na bankový subjekt aj na nebankový kde podmienka postúpenia je vždy taká, že postupovaná pohľadávka musí byť po konečnej splatnosti alebo po predčasnej splatnosti úveru. V predmetnom prípade žalobca nepreukázal, že by takýto postup bol dodržaný a preto je treba nahliadať na postúpenie pohľadávky ako na neplatné § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o citovaný rozsudok KS Prešov existuje množstvo rozsudkov sp. zn. 5Co/103/2016 KS v Žiline, rozsudok sp. zn. 24Co/947/2015 KS v Trnave ale aj rozsudok KS v Prešove sp. zn. 9Co/175/2015, rozsudok sp. zn. 6Co/250/2014 KS v Prešove, rozsudok sp. zn. 16 Co/750/2015 KS v Banskej Bystrici alebo rozsudok sp. zn. 15 Co/429/2016 v Banskej Bystrici, v ktorých súdy jednoznačne vyjadrili názor zhodný s názorom vedľajšieho účastníka. Spotrebiteľ sa VOP bodom 18.14 vzdal práva na zákonný postup veriteľa pri oznamovaní skutočností súvisiacich so spotrebiteľským úverom a jeho postavenie sa stáva komplikovanejšie. Pre možnosť takéhoto bezbrehého postupovania stráca spotrebiteľ kontrolu nad úverom a nad tým, kto je držiteľ pohľadávky. Postup, keď si vyhradí kedykoľvek a komukoľvek postúpiť pohľadávku bez predchádzajúceho oznámenia spotrebiteľom je v rozpore s dobrými mravmi aj samotný zákon o bankách nie je konzistentný, keď umožňuje niečo iné ako konkrétne ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka.

7.Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0263611540 zo dňa 27.03.2008 č.l.4 spisu uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a žalovanými v I. a 2. rade ako dlžníkmi, vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným v I. a 2. rade v I. a 2. rade úver vo výške 6306,84eur /190000 Sk/ ako bezúčelový spotrebný úver s 11,75% úrokom ročne, s poplatkom 1,99 eur / 60 Sk/ mesačne, pri výške splátok 92,25 eur /2779 Sk/ mesačne splatných k 20. dňu v mesiaci pri splatnosti prvej splátky 20.04.2008 a konečnej splatnosti úveru 20.02.2018, v 119 splátkach, pri RPMN 13,77% teda na dobu 10 rokov súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky k zmluve o úvere č.l.5- 20 spisu.

8.Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 12.12.2012 č.l.23-31 spisu v spojení s prílohou k nej č. l. 32 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovaným s príslušenstvom, ktorá je predmetom konania na žalobcu. Príčom z prílohy je zrejme že úver je splatný 20.02.2018, pričom zostatok pohľadávky bol 9524,97 eur.

9.Z oznámenia o postúpení pohľadávky č.l.21 vyplýva, že predchodca žalobcu oznámil dlžníkom, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu.

10.Výzva právneho predchodcu žalobcu žalovanej v 1. rade č.l.246 spisu zo dňa 27.03.2008 bola vygenerovaná zo systému právneho predchodcu žalobcu, ale žalobca jej odoslanie ani doručenie žalovanej v I. rade v konaní nepreukázal. Výzva na plnenie žalovanému v 2. rade vôbec nebola vygenerovaná zo systému právneho predchodcu žalobcu, teda neexistovala, nebola mu odoslaná a ani doručená.

11.Vedľajší účastník podaním zo dňa 16.02.2015 č.l.98-99, 103a,109 spisu namietal nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa v konaní v zmysle zákona o bankách, keď predpokladom postúpenia pohľadávky je skutočnosť že klient je nepretržite po dobu aspoň 90 dní v omeškaní so splnením záväzku a aby ho banka vyzvala na plnenie, preto žiadal návrh zamietnuť. Tiež poukázal na to, že v danom

prípade ide o spotrebiteľský vzťah, preto na tento právny vzťah treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

12.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13.Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

14.Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15.Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16.Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

18.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19.Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20.Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21.Podľa §92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách / účinného v čase postúpenia pohľadávky / Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou /" ďalej len postupník"
,aj bez súhlasu klienta.

22.Podľa § 525 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani

pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23.Podľa článku 18.14 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu: Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu nato, či budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky.

24.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25.Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava poskytla žalovaným v I. a 2. rade úver zo zmluvy o splátkovom úvere č.I.4 spisu uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a žalovanými v I. a 2 rade ako dlžníkmi vo výške 6306,84eur /190 000 Sk/ ako bezúčelový spotrebný úver s 11,75% úrokom ročne, s poplatkom 1,99 eur / 60 Sk/ mesačne, pri výške splátok 92,25 eur /2779 Sk/ mesačne splatných k 20. dňu v mesiaci pri splatnosti prvej splátky 20.04.2008 a konečnej splatnosti úveru 20.02.2018, v 119 splátkach, pri RPMN 13,77% teda na dobu 10 rokov súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky k zmluve o úvere. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavuje 9524,97 eur z toho istina predstavovala 7718,33 eur, riadny úrok 1252,02 eur s tým, že ostatné nároky si navrhovateľ neuplatnil. Nárok pozostáva z 87 splátok splatných od 20.12.2010 do 20.02.2018 vo výške 8025,75eur, pričom splátky pôvodne splatné od 20.02.2013 do 20.02.2018 sa stali splatnými dňa 25.02.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom žalobca si uplatnil 87 splátok splatných od 20.12.2010 do 20.02.2018 vo výške 8025,75 eur , úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.10.2010 do 25.02.2013 vo výške 240,19 eur, ročný úrok z omeškania 8,75% zo sumy 8025,75 eur od 26.02.2013 do zaplatenia. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri jej uzavieraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaných založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre žalovaných ako spotrebiteľov je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V judikatúre bol prijatý záver, že v prípade občianskoprávneho vzťahu nemôže spotrebiteľ dojednať aplikáciu Obchodného zákonníka, ktorého aplikácia je pre spotrebiteľa nepriaznivejšia (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 5MCdo/20/2009 zo dňa 25.01.2011). Preto musí podľa názoru súdu platiť aj naopak, že samotným uzavretím zmluvy o úvere ako obchodného záväzkového vzťahu podľa Obchodného zákonníka, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ vopred ovplyvniť, sa nemôže tento vzdať výhodnejšej právnej úpravy premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal a dospel k záveru, že ide o spotrebiteľský právny vzťah. Súd v tomto konaní riešil už len otázku aktívnej vecnej

legitimácie žalobcu vznesenú vedľajším účastníkom v prvostupňovom aj odvolacom konaní, pričom súd prvého stupňa je výslovne viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil v zrušujúcom uznesení sp. zn. 19 Co/817/2015-228 zo dňa 09.03.2017, ktorý vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009, teda prvostupňový súd vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu ktorým je súd prvého stupňa viazaný a dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal odoslanie a doručenie výzvy na plnenie žalovanej v I. rade zo dňa 27.03.2008, ktorá bola síce vygenerovaná zo systému právneho predchodcu žalobcu, ale nebola odoslaná ani doručená žalovanej v I. rade a tiež táto výzva nebola odoslaná a ani doručená žalovanému v 2. rade, teda v konaní nebolo preukázané, že banka pred postúpením pohľadávky vyzvala žalovaných v I. a 2. rade na splnenie ich záväzku, a teda, že im túto výzvu aj doručila resp. aspoň odoslanie výzvy preukázala, teda žalobca neunesol dôkazné bremeno v konaní a teda nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, teda právny predchodca žalobcu nesplnil ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách, ktoré je kogentným ustanovením zákona, ktorého hlavným poslaním je nielen ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky, teda postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok uvedených v § 92 ods.8 zákona o bankách je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o námietky žalobcu o odchýlnej úprave banky podľa § 89 ods.1 zákona o bankách bez súhlasu klienta banky v článku 18.14 VOP súd uvádza, že VOP neboli individuálne dohodnuté, pričom žalovaní ako spotrebiteľia a klienti banky nemali možnosť nijakým spôsobom toto ustanovenie ovplyvniť, ale aj samotné VOP právneho predchodcu žalobcu ovplyvniť, ale tieto boli jednostranne vypracované bankou bez možnosti žalovaných v I. a 2. rade ako spotrebiteľov ovplyvniť ich obsah, teda takáto možnosť je len iluzórna nie reálna, teda VOP neboli individuálne dojednané v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prejav vôle spotrebiteľa s týmto ustanovením výslovne absentuje pričom bod 18.14 VOP je nevyvážený, keď banka môže postúpiť pohľadávku bez akéhokoľvek súhlasu spotrebiteľa, ale "spotrebiteľ je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky", čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa s poukazom na § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, pričom spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, preto súd použil výklad pre spotrebiteľa priaznivejší a dospel k záveru, že k bodu 18.14 VOP nemožno prihliadnuť pre absenciu výslovného prejavu vôle spotrebiteľa s týmto ustanovením, ktorého obsah nemohol spotrebiteľ ovplyvniť, lebo nebol individuálne dojednaný. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal v konaní aktívnu vecnú legitimáciu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Právny názor odvolacieho súdu podporujú aj rozhodnutia iných odvolacích súdov tak, ako uviedol vedľajší účastník, a to sp. zn. 5Co/103/2016 KS v Žiline, rozsudok sp. zn. 24Co/947/2015 KS v Trnave, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 9Co/175/2015, rozsudok sp. zn. 6Co/250/2014 KS v Prešove, rozsudok sp. zn. 16 Co/750/2015 KS v Banskej Bystrici, rozsudok sp. zn. 15 Co/429/2016 v Banskej Bystrici, ktoré vyslovili zhodný právny názor ako Krajský súd v Trenčíne v zrušujúcom uznesení.

26.O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalovaným v I. a 2. rade, ktorí boli v konaní úspešní súd náhradu trov konania nepriznal, lebo im v konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 100%, lebo bol v konaní plne úspešný a aj jeho odvolanie bolo dôvodné. O trovách konania rozhodne podľa § 262 ods.2 CSP vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti konania vo veci samej.